

ที่ กค 0417/ 0129

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กม. 10400

๓๐ มีนาคม 2548

เรื่อง การใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลของ “บิดา”
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี
ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแห่งชาติ

ด้วยกรมบัญชีกลางได้รับข้อหารือ กรณีบุตรที่เป็นข้าราชการขอเบิกค่ารักษาพยาบาลของบิดา ซึ่งเป็นคนต่างด้าว โดยบิดาและมารดาไม่ได้จดทะเบียนสมรสกันและบิดาไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตร แต่ใช้นามสกุลเดียวกับบิดามาตั้งแต่เกิด และปรากฏความสัมพันธ์ว่าเป็นบิดาและบุตรกันจริงจากสูติบัตร ทะเบียนบ้าน ซึ่งเป็นเอกสารของทางราชการที่แสดงว่าเป็นบิดาโดยแน่นอน กรณีดังกล่าวจะสามารถเบิกจ่ายเงินสวัสดิการรักษาพยาบาล ได้หรือไม่

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และได้รับแจ้งผลว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า บิดาซึ่งเป็นต่างด้าวและมารดาของข้าราชการ ไม่ได้จดทะเบียนสมรส หรือจดทะเบียนรับรองบุตรในประเทศไทย อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีคำพิพากษาว่าข้าราชการเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายข้าราชการดังกล่าวจึงไม่ใช่บุตรที่ชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลของบิดาได้ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/0692 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2547 ซึ่งสามารถ Download ได้จาก <http://www.cgd.go.th>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมภพ บัณฑิตพากษ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กลุ่มงานสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ

โทร. 0-2273-9024 ต่อ 4441,4437

กรุงเทพฯ ๔๗๔๖
เดือน.....
๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗

เรื่อง การใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลของ “บิดา”

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑.๓/ป ๕๕๔
ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการ
เกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลของ “บิดา”

ตามที่กรมบัญชีกลางได้ขอหารือเกี่ยวกับการใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลของ “บิดา” และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง(กรมบัญชีกลาง) แต่งตั้งผู้แทนไปปี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและมีความเห็น
ปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

_____
(คุณพรทิพย์ ชาล)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙

ฝ่ายกฎหมายการคลัง

โทร. ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๕

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๕

www.krisdika.go.th

ดร. นฤมล

ผู้ตรวจราชการศึกษา กศ.

อนันดา

๘๕ ๓ ๔๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษายาบาลของ “บิดา”

กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือที่ กค ๐๔๑๗/๓๗๓๔ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยกรมบัญชีกลางได้รับการร้องขอให้พิจารณาให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการค่ารักษายาบาล กรณีข้าราชการได้ขอเบิกค่ารักษายาบาลของบิดาซึ่งเป็นคนต่างด้าวโดยบิดาและมารดาไม่ได้จดทะเบียนสมรสกันและบิดาไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตร แต่อย่างไรก็ตาม ข้าราชการได้ใช้นามสกุลเดียวกับบิดาตามตัวตนแต่เกิด และปรากฏความสัมพันธ์ว่าเป็นบิดาและบุตรกันจริงจากสูติบัตร ทะเบียนบ้านของผู้มีสิทธิ ซึ่งเป็นเอกสารของทางราชการที่แสดงว่าเป็นบิดาโดยคำนิยม กรณีดังกล่าวข้าราชการจะสามารถดำเนินการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการค่ารักษายาบาลได้หรือไม่

กรมบัญชีกลาง พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. ตามพระราชบัญญัติเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕ ได้กำหนดความหมายของ “บุคคลในครอบครัว” ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาล ให้ความหมายถึง บิดาหรือมารดาของผู้มีสิทธิ โดยกรณีของบิดา ต้องเป็นบิดาที่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น

๒. วิธีปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้ผู้มีสิทธิฯ ใบเบิกเงินพร้อมหลักฐานการรับเงินต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้รับรองการใช้สิทธิ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับเงินเป็นผู้มีสิทธิตามพระราชบัญญัติให้เสนอผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินต่อไป ทั้งนี้ ระเบียบดังกล่าวมิได้กำหนดเรื่อง การแนบหลักฐานต่าง ๆ ที่แสดงสถานะระหว่างผู้มีสิทธิกับบุคคลในครอบครัว โดยเป็นดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบหลักฐานที่จะพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติ ดังนั้น กรณีการเบิกค่ารักษายาบาลของบิดาต้องมีหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของบุตรซึ่งเป็นผู้มีสิทธิ ทั้งนี้ การเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมาย พิจารณาหลักการเช่นเดียวกับเงื่อนไขของการเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือ กรณีบิดามารดาได้จดทะเบียนสมรสกันใช้สำเนาทะเบียนสมรส หรือบิดาได้จดทะเบียนรับรองบุตรใช้สำเนาคู่พิพากษาคลา้วเป็นบุตร เป็นหลักฐานรับรองบุตร หรือกรณีศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรใช้สำเนาคำพิพากษาคลา้วเป็นบุตร เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย

๓. เนื่องจากกรณีของข้าราชการผู้ร้องขอนี้ มีบิดาและมารดาเป็นคนต่างด้าวสัญชาติจีน ซึ่งตนบรรดาเมืองของชาวจีนไม่มีการจดทะเบียนสมรสและไม่เคยจดทะเบียนสมรส หรือจดทะเบียนรับรองบุตรในประเทศไทย ซึ่งข้าราชการผู้ร้องขอได้อ้างอิงว่าในเอกสารทางราชการ เช่น สูติบัตร ทะเบียนบ้าน รวมทั้งประวัติ ก.พ. ๗ ก็ระบุชื่อบิดาคนเดียวกัน จึงขอหารือว่า กรณีดังกล่าวจะถือว่า เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่ อย่างไร เพื่อจักได้เป็นแนวทางในการพิจารณาการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๑๒) ได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทน กระทรวงการคลัง(กรมบัญชีกลาง) ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า บิดาและมารดาของข้าราชการผู้ร้องขอ เป็นค่ารักษาพยาบาลเป็นคนต่างด้าวสัญชาติจีน ได้จดทะเบียนเป็นคนต่างด้าวตั้งแต่มาอยู่ในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๐ โดยมีการต่ออายุอย่างต่อเนื่องทุกปีจนถึงปัจจุบัน และไม่ได้จดทะเบียนสมรสหรือจดทะเบียนรับรองบุตรในประเทศไทย แต่ข้าราชการผู้ร้องขอนี้เคยเบิกค่ารักษาพยาบาลของบิดาได้ เนื่องจากในทางปฏิบัติที่ผ่านมา เมื่อข้าราชการได้ยื่นขอเบิกค่ารักษาพยาบาลเป็นครั้งแรก เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเบิกค่ารักษาพยาบาลจะตรวจสอบการเป็นบิดาและบุตร จากสำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัวข้าราชการเท่านั้น ส่วนการเบิกค่ารักษาพยาบาลในครั้งต่อๆ ไป จะมีเพียงแบบใบเบิกค่ารักษาพยาบาลและใบเสร็จค่ารักษาพยาบาล ต่อมา ได้มีส่วนราชการต่างๆ หารือไปยังกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับการเบิกค่ารักษาพยาบาลกรณีของบิดาเป็นจำนวนมาก กรมบัญชีกลางจึงได้วางแนวทางปฏิบัติให้ชัดเจนว่า คำว่า “บิดา” ตามพระราชบัญญัติเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ นั้น ต้องเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ตรวจสอบจาก (๑) ทะเบียนสมรสกับสูติบัตร ในกรณีที่บิดามารดาสมรสกันโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือจดทะเบียนสมรสกันภายหลังที่มีบุตร (๒) ทะเบียนการรับรองบุตร ในกรณีที่บิดาจดทะเบียนว่าเป็นบุตร หรือ (๓) คำพิพากษานัดที่สุดว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ในกรณีที่ศาลพิพากษานัดที่สุดว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของบิดา ดังนั้น เมื่อมีหลักฐานอื่น เช่น สูติบัตร ทะเบียนบ้าน หรือการใช้นามสกุลเดียวกัน กับบิดามาตั้งแต่เกิดอันแสดงว่าเป็นบิดาโดยคำนิยม ที่ไม่มีลิขิตเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับบิดาตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือประกอบคำชี้แจงของผู้แทน กระทรวงการคลัง(กรมบัญชีกลาง)แล้ว เห็นว่า มาตรา ๖° แห่งพระราชบัญญัติเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้กำหนดให้บุคคลในอนุมาตรานัดที่สุดเป็นผู้มีลิขิตได้รับเงิน

๖° มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ ทวิ ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีลิขิตได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวของตนตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำของกระทรวง ทบวง กรม

(มีต่อหน้าถัดไป)

เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวของตนตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งนิยามของคำว่า “บุคคลในครอบครัว” ในมาตรา ๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล หมายถึง (๑) บุตรชอบด้วยกฎหมาย (๒) คู่สมรส และ (๓) บิดาหรือมารดา ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้มีลิขิตอีกรับเงินสวัสดิการ สำหรับกรณีของบิดานั้น เห็นว่า แม้พระราชบัญญัติเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล มาได้ระบุไว้โดยชัดแจ้งว่าจะต้องเป็นบิดาชอบด้วยกฎหมาย แต่เมื่อพิจารณาจากความหมายของบุคคลในครอบครัวในกรณีอื่น คือ บุตรชอบด้วยกฎหมายและคู่สมรสแล้ว จะเห็นได้ว่า กฎหมายมีเจตนามุ่งถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลดังกล่าวกับผู้มีลิขิตอีกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะที่กฎหมายรองรับไว้ ดังนั้น ในกรณีของ “บิดา” ในพระราชบัญญัติเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล จึงต้องเป็นบิดาชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ในการพิจารณาความเป็นบิดาชอบด้วยกฎหมาย คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ว่าด้วยครอบครัว อันเป็นกฎหมายที่กำหนดฐานะและความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ซึ่งมาตรา ๑๕๙๗^๕ กำหนดว่า เด็กซึ่งเกิดจากบิดามารดาที่ไม่ได้สมรสกัน จะเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายต่อเมื่อบิดาและมารดาได้จดทะเบียนสมรสกัน ภายหลัง หรือบิดาได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตร หรือคอลได้พิพากษาว่าเป็นบุตร เมื่อเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายแล้ว บิดาก็ย่อมเป็นบิดาชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งบทบัญญัติในมาตราอื่น ๆ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ว่าด้วยครอบครัว และบรรพ ๖ ว่าด้วยมรดก ได้รับรองลิขิตและหน้าที่ของบิดาและบุตรชอบด้วยกฎหมาย อันได้แก่ การใช้ชื่อสกุลของบิดา การอุปการะเลี้ยงดูระหว่างบิดาและบุตร การให้การศึกษาแก่บุตรผู้เยาว์ อำนาจปกครองของบิดา ตลอดจนสิทธิในการรับมรดก ส่วนในกรณีของบิดาและบุตรที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมีเพียงมาตรา ๑๖๒๗^๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑)

(๒) ลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้างที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย และสัญญาจ้างนั้นไม่ได้ระบุเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลไว้

(๓) ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ บำนาญราชการ และทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด

^๔ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า

(๑) บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือบรรลุนิติภาวะแล้ว แต่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของบิดาหรือมารดาซึ่งเป็นผู้มีลิขิตอีกรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล แต่ทั้งนี้ ไม่ว่ารวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นแล้ว

(๒) คู่สมรสของผู้มีลิขิตอีกรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

(๓) บิดาหรือมารดาของผู้มีลิขิตอีกรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

^๕ มาตรา ๑๕๙๗ เด็กเกิดจากบิดามารดาที่มีได้สมรสกัน จะเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายต่อเมื่อบิดามารดาได้สมรสกันในภายหลัง หรือบิดาได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตร หรือคอลพิพากษาว่าเป็นบุตร

^๖ มาตรา ๑๖๒๗ บุตรนอกกฎหมายที่บิดาได้รับรองแล้วและบุตรบุญธรรมนั้น ให้ถือว่าเป็นผู้สืบสันดาน เมื่อตนกับบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายนี้

ซึ่งบัญญัติรับรองสิทธิของบุตรที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่บิดารับรองแล้วไว้โดยให้ถือว่าเป็นผู้สืบสันดาน
เสมือนบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งทำให้มีสิทธิได้รับมรดกของบิดาตามมาตรา ๑๖๒๙ (๑)"

สำหรับประเด็นตามที่หารือมา้นี้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า บิดาและการตายของผู้ร้องขอ
เบิกค่ารักษาพยาบาลเป็นคนต่างด้าวสัญชาติจีนซึ่งไม่เคยจดทะเบียนสมรสหรือจดทะเบียนรับรองบุตร
ในประเทศไทย อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีคำพากษาว่าผู้ร้องขอเป็นบุตร ผู้ร้องขอตั้งกล่าวจึงมิใช่บุตรชอบด้วย
กฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลของบิดาได้

(คุณพรพิพิช จำลา)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๗

" มาตรา ๑๖๒๙ ท้ายทodicธรรมมีทักษะดับเท่านั้น และภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๖๓๐ วรรค ๒
แต่ละล้ำดับมีสิทธิได้รับมรดกก่อนหลังดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ผู้สืบสันดาน